

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci proti obžalovanému **Mgr. D. M. a spol.**, pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. augusta 2008 v Bratislave, prerokoval sťažnosti obvinených Mgr. D. M., H. B. a D. B., proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo 14. júla 2008, sp. zn. BB-3 Tš 25/2006, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených Mgr. D. M., H. B. a D. B. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Špeciálny súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo 14. júla 2008, sp. zn. BB-3 Tš 25/2006, na hlavnom pojednávaní podľa § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že samosudca JUDr. Ján Giertli nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci proti obžalovanému Mgr. D. M. a spol.

Proti tomuto uzneseniu podali ihned' po jeho vyhlásení sťažnosti obžalovaný Mgr. D. M. a to aj prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. L. Š. a obžalovaní H. Boulbol a D. B. prostredníctvom ich obhajcu JUDr. V. F..

Obhajca JUDr. L. Š. v písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že samosudca JUDr. Ján Giertli má iný pomer k obhajobe a iný k orgánom činným v trestnom konaní a nerešpektuje svojím postupom zásadu rovnosti procesných strán. Jeden z výsluchov svedkyne K. z prípravného konania bol nezákonný, pretože k tomuto úkonu neboli prizvaní obhajcovia a preto nie je možné svedkyňi klásť otázky na odstránenie rozporov s inými jej výpoveďami. Ak teda samosudca umožnil prokurátorovi klásť v tomto smere otázky, prejavil svoju zaujatosť vo veci. Obhajca navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a vyslovil, že samosudca JUDr. Ján Giertli je vylúčený z vykonávania úkonov trestného stíhania vo veci obžalovaného Mgr. D. M. a spol.

Obhajca JUDr. V. F. sťažnosť písomne nezdôvodnil.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 14. júla 2008 je možné zistiť, že obhajcovia namietali opätovný výsluch svedkyne K. a kladenie otázok na odstránenie rozporov s jej predchádzajúcou výpoveďou zo štádia prípravného konania, ktorú považujú za nezákonnú, pretože k tomuto úkonu neboli prizvaní. Ak by samosudca takýto výsluch pripustil, namietnu jeho zaujatosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaných sťažností preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosti obvinených nie sú dôvodné.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Pomerom sudcu a ďalších úradných osôb alebo orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. sa rozumie vzťah, ktorý môže vyvolať vo verejnosti alebo u procesných strán pochybnosti o jeho nezaujatosti. Takýto vzťah môže spočívať napríklad v príbuzenskom, priateľskom alebo nepriateľskom pomere úradnej osoby k niektorej z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. a môže existovať tak v rámci trestného konania ako aj mimo jeho rámec. Postup v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. prichádza do úvahy vtedy, ak je existencia vyššie uvedeného vzťahu preukázaná.

Podľa § 253 ods. 1 Tr. por. hlavné pojednávanie vedie a všetky opatrenia smerujúce na zabezpečenie jeho riadneho priebehu nariaďuje predseda senátu. Pritom prihliada na oprávnené záujmy strán.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámi tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takéto rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

Rovnako je treba súdu priznať možnosť vykonať dôkaz, ktorého vykonanie už skôr nepripustil napr. pre jeho nezákonnosť, ak svoj názor v tomto smere zmenil.

Z vyššie citovaných ustanovení Trestného poriadku je zrejmé, že hlavné pojednávanie vedie výhradne predseda senátu (samosudca). Je na rozhodnutí súdu, aké dôkazy vykoná a aké dôkazy nevykoná, či už z dôvodov nadbytočnosti alebo z dôvodov nezákonnosti konkrétnych dôkazov. Je povinnosťou súdu, aby navrhované dôkazy v tomto smere zhodnotil a žiadna z procesných strán mu nemôže vnucovať svoje názory a hodnotenia. Rovnako nemá obdobu kladenie ultimát predsedovi senátu (samosudcovi) v tom smere, že ak vykoná (resp. nevykoná) nejaký dôkaz, procesná strana namietne jeho zaujatosť vo veci. Ak má niektorá z procesných strán názor o nezákonnosti vykonaného dôkazu, môže tento argument využiť v rámci odvolacích dôvodov pred odvolacím súdom. Skutočnosť, že predseda senátu (samosudca) plní svoje povinnosti pri vedení

hlavného pojednávania a hodnotí vykonanie určitého dôkazu z hľadiska jeho zákonnosti a teda aj možnosti jeho vykonania pred súdom odlišne od niektorej z procesných strán, nemôže byť sám o sebe dôvodom na záver o takom pomere k veci alebo procesným stranám, ktorý by odôvodňoval rozhodnutie o jeho vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že právny názor predsedu senátu (samosudcu) môže byť prípadne aj nesprávny. Je potrebné uviesť, že ani odvolaciemu súdu neprislúcha v tomto štádiu konania pred súdom hodnotiť vykonávanie dôkazov súdom prvého stupňa z hľadiska správnosti jeho postupu a tiež z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

Žiadne ustanovenie Trestného poriadku neobsahuje právnu úpravu v tom zmysle, že by hlavné pojednávanie viedla procesná strana alebo, že by nesúlad právneho názoru súdu a procesnej strany bol dôvodom na postup podľa § 31 a nasledujúce Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: